نونُ الْوِقايَة

در متن درس با دو فعل «يُحَيِّرُني» و «أَخَذَني» رو به رو شديد.

يُحَيِّرُ + نـ + ي: مرا حيران می‌کند أَخَذَ + نـ + ي: مرا بُرد، مرا گرفت

وقتی‌که فعلی به ضمیر متکلّم وحده «ي» وصل شود، «نون وِقایه» بین فعل و ضمیر واقع می‌شود؛ مثال:

يَعرِفُني: مرا می‌شناسد. اِرْفَعْني: مرا بالا ببر.

هنگامی که دو حرف جرّ «مِنْ» و «عَنْ» نیز به ضمیر «ي» وصل شوند، نون وقایه میانشان می‌آید؛ مثال:

مِنْ + ي = مِنّي / عَنْ + ي = عَنّي

ترجمه کن این جمله ها را.

اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمْ هٰذِهِ الْجُمَلَ.

١ـ ﴿رَبِّ اجْعَلْني مُقيمَ الصَّلاةِ﴾ إبراهيم : ٤٠

خدایا قرار بده مرا برپا کنندهٔ نماز

٢ـ إِنَّ اللهَ أَمَرَني بِمُداراةِ النّاسِ كَما أَمَرَني بِإقامَةِ الْفَرائِضِ. رَسولُ اللهِ ﷺ

همانا خداوند امر کرد مرا به مدارا کردن با مردم همانطورکه امر کرد مرا به برپا داشتن واجبات دینی.

٣ـ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْني شَكوراً، وَاجْعَلْني صَبوراً، وَاجْعَلْني في عَيني صَغيراً وَ في أَعْيُنِ النّاسِ كَبيراً. رَسولُ اللهِ ﷺ

خدایا قرار بده مرا سپاسگزار و قرار بده مرا بردبار و قرار بده مرا در چشم خودم کوچک و در چشمان مردم بزرگ.